

Arrest

nr. 264 487 van 29 november 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HEYVAERT
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 15 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 november 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U deed op 12 juli 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming. U verklaarde hierbij P.A. (...) te heten, Oeigoer te zijn van etnische afkomst, de Chinese nationaliteit te bezitten en moslim te zijn. U bent geboren op (...) in Karadore dorp (Chinees: Wupu), Kumul (Chinees: Hami), Xinjiang Uygur Autonomous Region (XUAR), Volksrepubliek China. Toen u 22 jaar was startte u uw eigen zaak in gedroogd fruit. U verbleef geregeld in Ürümqi in Xinjiang en u reisde ook naar verschillende Chinese steden om zaken te doen. In 2007 was u in uw dorp aanwezig bij een kleine betoging tegen de overheid met betrekking tot de toegang tot water. De politie zocht u herhaaldelijk bij u thuis, waarna u wegliep naar Ürümqi. Nadat u teruggekeerd was naar uw dorp werd u in 2008 aangehouden door de politie. Van augustus 2008 tot mei 2009 verbleef u in de gevangenis van Kumul. U kreeg een gevangenisstraf van 3

jaar maar werd na 1 jaar vrijgelaten nadat uw familie 300.000 RMB betaald had. U keerde na uw vrijlating terug naar uw geboorteplaats. In juli 2009 was er een conflict tussen Oeigoeren en Chinezen. Daarna begon de Chinese overheid opnieuw onderzoek te doen over alle dossiers, waaronder het uwe. De politie kwam u zoeken maar u liep telkens weg. U voelde zich niet meer veilig en besloot China te verlaten.

U reisde in 2011 met behulp van een smokkelaar via de Chinese stad Nanning illegaal naar Vietnam. Vervolgens reisde u illegaal naar Cambodja, Thailand en Maleisië. U verbleef 3 maanden in Maleisië. Jullie hoorden dat Oeigoeren opgepakt werden door de Chinese en Maleisische politie en teruggestuurd werden naar China. Andere Oeigoeren in Maleisië hadden contacten met een Oeigoerse partij in Turkije. Na tussenkomst van die partij regelde het Turkse consulaat in Maleisië jullie reis per vliegtuig naar Turkije. Bij aankomst in Turkije vulde u documenten in op de luchthaven. De Oeigoerse partij had gezegd dat ze een verblijfsvergunning gingen regelen voor u, maar dit bleef zonder resultaat. U werkte eerst een jaar in een Oeigoerse stoffenwinkel in Istanboel. Daarna werkte u samen met twee Oeigoeren in een klein makelaarskantoor. In 2013 verkreeg u een verblijfsvergunning van een jaar. In 2015 verkreeg u nogmaals een verblijfsvergunning van een jaar, ditmaal na betaling van 500 USD aan een tussenpersoon. U probeerde daarna nog herhaaldelijk een verblijfsvergunning te verkrijgen. De Turkse autoriteiten zeiden u af te wachten maar u hoorde niets meer van hen. Ook uw vrouw, met wie u in 2014 gehuwd was en die een verblijfsvergunning had tot haar paspoort verviel in 2017, en uw twee kinderen, die geboren zijn in Turkije, hadden geen geldige verblijfsdocumenten. Uw ouders werden in 2018 opgepakt in China. Uw moeder overleed in 2019 in de gevangenis. Uw vader kreeg een gevangenisstraf van 10 jaar. Ook uw zus en halfbroer kregen een gevangenisstraf. Uw familieleden werden veroordeeld omdat ze contact hadden met u.

U besloot Turkije te verlaten omdat u zich niet veilig meer voelde, u had namelijk gehoord dat veel Oeigoeren vermist geraakten of teruggestuurd werden naar China door de Turkse overheid. U betaalde een smokkelaar 10.000 USD. Hij regelde een Turks paspoort met uw eigen foto en een andere naam, met name H.T. (...), en een Russisch visum voor u. U reisde op 8 juli 2021 met het Turkse paspoort van Turkije naar Marokko. Het Turkse paspoort hebt u teruggegeven aan de smokkelaar net voor u in Tanger aan boord ging van het vliegtuig. Uw zagezegde eindbestemming was Rusland, maar u deed op 12 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in uw plaats van transit, België. Bij terugkeer naar China vreest u vermoord te worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u 7 familiefoto's en een kopie van het paspoort van uw vrouw neer.

Op 31 augustus 2021 nam het CGVS een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u onder meer uw identiteit en nationaliteit niet gestaafd had en er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Turkije als persoon met de Chinese nationaliteit zonder verblijfsdocumenten. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de beslissing en beoordeling van het CGVS in zijn arrest van 23 september 2021.

Op 12 oktober 2021 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd ontvankelijk verklaard door het CGVS. U verklaarde dat u over een aantal elementen niet de waarheid had verteld bij uw eerste verzoek. U zou geboren zijn op 1 januari 1983 in Kumul. U blijft bij uw eerdere verklaringen met betrekking tot uw naam P.A. (...), uw verblijf en problemen in China en uw vertrek uit China. U huwde in 2007 in China met F.M. (...) en kreeg daar twee kinderen, wat u eerder verzwegen had. U scheidde nog voor uw vertrek uit China. Bij aankomst op de luchthaven in Turkije in 2011 kreeg u een document met uw echte identiteitsgegevens, zoals u reeds bij uw eerste verzoek aangehaald had. U deed met dit document een aanvraag voor een verblijfsvergunning, maar uw aanvraag werd geweigerd omdat u onvoldoende documenten had. Een Oeigoerse organisatie zei dat ze een verblijfsvergunning kon regelen voor u. Nog voor dit tot een resultaat leidde, besloot u echter Turkse identiteitsdocumenten te laten regelen tegen betaling van 10.000 USD via een zekere I. (...) omdat u naar Mekka wou gaan. U nam de identiteit over van een Oeigoer genaamd H.T. (...). H.T. (...) verbleef in China en had China nog nooit verlaten, maar via zijn vader, die in de jaren 90 de Turkse nationaliteit had bekomen, had hij recht op de Turkse nationaliteit. I. (...) had een kennis bij het gemeentehuis en H. (...)s broer O. (...) bevestigde dat u zijn broer H. (...) was, zo verkreeg u probleemloos een Turkse identiteitskaart en Turks paspoort. Daarna werd alles makkelijker voor u. Nadat u het eerste jaar na aankomst in Turkije in een textielwinkel gewerkt had en dan Turks geleerd had, werkte u in een immobiliënkantoor tot 2018, daarna was u mede-eigenaar van een telefoonwinkel en kocht en verkocht u auto's. Uw familie en vrienden noemden u als P. (...), terwijl u bij de Turkse autoriteiten gekend stond als H.T. (...). U reisde herhaaldelijk probleemloos naar het buitenland met uw paspoort op naam van H.T. (...). Zo reisde u in 2013 naar Saoedi-Arabië om uw familie die vanuit China naar daar reisde te zien en voor religieuze redenen. U verbleef daar zes maanden in 2013 en vijf tot zes maanden in 2015. U had een Saoedische verblijfsvergunning op naam van H.T. (...) gekocht voor 3000 USD. In 2017

reisde u naar Dubai om telefoons in te kopen die u daarna verkocht in Turkije. In 2018 reisde u naar Oekraïne om er aardbeien in te kopen die u daarna verkocht in Turkije. In 2013 hadden u en uw tweede vrouw K.M. (...) (Chinese naam: K.M. (...)) een religieus huwelijk. Jullie kregen twee kinderen. Deze kinderen kregen de Turkse nationaliteit op basis van uw documenten. Uw ex-vrouw F.M. (...) en uw twee oudste kinderen wonen ook in Turkije, zij verlieten China na u.

U was niet politiek actief, maar u was wel aanwezig bij Oeigoerse betogingen in Turkije. U bent in Turkije nooit gecontacteerd door de Chinese autoriteiten en u hebt nooit problemen gehad met de Turkse autoriteiten. Uw naam zou echter vermeld staan op een lijst van 95 Oeigoeren die de Chinese overheid twee jaar geleden aan de Turkse overheid bezorgde. Een Oeigoer genaamd A.Y. (...) vertelde u dit. In 2019 werden twee Oeigoeren genaamd A. (...) en A. (...) opgepakt door de Turkse autoriteiten. De Turkse politie stelde hen vragen over hun kennissen. Zo toonde de politie hen uw foto, vroegen ze wanneer u naar Turkije kwam, hoelang u al in Turkije bent en wat uw beroep is. A.A. (...) vertelden dat u P. (...) heet, dat u al lang in Turkije woont en dat ze u niet zo goed kenden. U besloot Turkije te verlaten omdat u op de lijst met 95 personen staat en de Turkse overheid navraag deed over u, want u voelde zich niet meer veilig daardoor. U vreest problemen gezien u weet hebt van verschillende Oeigoeren met valse Turkse documenten die aangehouden werden door de Turkse autoriteiten. Zowel bij uw inreis in Turkije in 2011 als bij het bekomen van uw Turkse identiteitsdocumenten moest u vingerafdrukken geven, waardoor de Turkse autoriteiten uw identiteitsfraude zouden kunnen ontdekken. U verliet Turkije met uw Turkse paspoort en reisde via Marokko naar België. Op de vlucht van Marokko naar België gooide u uw paspoort in het toilet. Bij terugkeer naar China vreest u vermoord te worden.

Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legde u foto's van de volgende Turkse documenten neer: een pagina van uw paspoort op naam van H.T. (...), uw huidige en vorige identiteitskaart, uw rijbewijs, uw huurcontract, facturen van water en energie, uw bank- en kredietkaarten, een bankuittreksel, een medisch document, een document in verband met betaling van een verkeersboete, een oude verblijfsvergunning van uw tweede vrouw, identiteitskaarten van uw twee jongste kinderen, een geboortecertificaat van uw jongste dochter, een schoolattest van uw jongste zoon, de identiteitskaart van de vader van H.T. (...) en een attest van gezinssamenstelling van de vader van H.T. (...). U legde tevens een schoolfoto van uw middelbare school in China en een foto van u en uw zus in China, een kopie van het Chinese paspoort van uw tweede vrouw, een brief van het World Uyghur Congress en een schrijven van uw advocaat d.d. 12/10/2021 en 15/10/2021 neer. U voegde daar na het persoonlijk onderhoud van 28 oktober 2021 per mail nog scans aan toe van drie 'emergency alien's travel document' en een kopie van een juridisch document.

B. Motivering

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde dat u vergeetachtig en mentaal niet OK bent sinds uw ouders opgepakt werden door de Chinese overheid (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 28/10/2021, hierna NPO CGVS 2 genoemd, p. 14). Er dient echter opgemerkt te worden dat u dit niet aanhaalde bij uw eerste verzoek. Het document dat u bij onderhavig verzoek neerlegde is louter een bewijs van inschrijving in het ziekenhuis en staft uw vermeende vergeetachtigheid en mentale problemen niet (CGVS 2, p. 21). U bent niet in het bezit van andere documenten ter staving van deze elementen (CGVS 2, p. 21). Voorts zou de dokter in Turkije u enkel aangeraden hebben met vakantie te gaan en te ontspannen (CGVS 2, p. 21). Bijgevolg zijn er geen elementen die erop wijzen dat uw mentale gezondheidstoestand u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u aangeeft over een aantal elementen niet de waarheid te vertellen en documenten achtergehouden te hebben bij uw eerste verzoek om internationale bescherming. U zou dit gedaan hebben uit vrees teruggestuurd te worden naar Marokko of Turkije, van waaruit u vreest gedeporteerd te worden naar China (zie schrijven van uw raadsheer d.d. 12/10/2021). Het CGVS wijst er echter op dat aan het feit dat een persoon zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land, teneinde er internationale bescherming te vragen, inherent het vertrouwen in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt is verbonden. Het verzoek om internationale bescherming op zich is immers al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die

de Belgische autoriteiten verzoekers bieden. Bovendien geschiedt de behandeling van een asielaanvraag in vertrouwen, wat ook steeds werd benadrukt bij de aanvang van de onderhouden, net als het belang om de waarheid te vertellen. Uw raadsheer verwijst naar een uitleveringsverdrag dat Marokko heeft met China, maar er dient opgemerkt te worden dat u met uw Turkse paspoort naar en van Marokko reisde, er is dan ook geen enkele indicatie dat de Marokkaanse autoriteiten u aan China zouden uitleveren. Wat betreft Turkije dient opgemerkt te worden dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u in geval van terugkeer naar Turkije naar China zou teruggestuurd worden (zie infra). Bijgevolg zijn uw verklaringen voor uw leugenachtige en onvolledige verklaringen bij uw eerste verzoek weinig overtuigend.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS notities persoonlijk onderhoud, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu dient vooreerst vastgesteld worden dat u nog steeds uw naar eigen zeggen echte identiteit en Chinese nationaliteit niet aangetoond hebt. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. Indien u beweert de Chinese nationaliteit te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van China te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Chinese nationaliteit niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Het CGVS wenst te benadrukken dat het uw Oeigoerse etnie en oorspronkelijke herkomst uit China niet in twijfel trekt. Er dient echter opgemerkt te worden dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) Oeigoeren in Turkije in de voorbije decennia doorgaans het Turkse staatsburgerschap verleend kregen en dat de Turkse overheid in de periode 2010-2011 meerdere duizenden Oeigoeren het Turkse staatsburgerschap verleende.

Het CGVS stelt met betrekking hiertoe vooreerst vast dat u geen enkel geloofwaardig begin van bewijs ter staving van uw naar eigen zeggen echte identiteit en Chinese nationaliteit neerlegde. Nochtans is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in het verzoek om internationale bescherming en kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. U werd reeds bij uw eerste verzoek uitdrukkelijk gewezen op het belang van documenten ter staving van onder meer uw identiteit en nationaliteit (NPO CGVS 1, p. 20). U bleef bij uw eerdere verklaringen met betrekking tot uw reis van China naar Turkije, en u zou aldus uw Chinese identiteitskaart (Chinees: shenfenzheng) weggegooid hebben in Vietnam op aanraden van de smokkelaar, wat een eerder stereotiepe verklaring is (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 24/08/2021, hierna NPO CGVS 1 genoemd, p. 5). Het CGVS herhaalt dat waar u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming (VIB) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog verklaard had dat u uw authentieke Chinese paspoort achtergelaten had (Verklaring DVZ VIB 1, vraag 24), u bij het CGVS zei dat u nooit een Chinees paspoort gehad hebt (NPO CGVS 1, p. 5). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaring volstaat niet om deze tegenstrijdigheid te vergoelijken (NPO CGVS 1, p. 5). U legde geen enkel document neer ter staving van uw reis van Maleisië naar Turkije en aankomst in Turkije onder de identiteit van P.A. (...). Hoewel u bij uw eerste verzoek verklaarde dat u bezig was met het proberen bekomen van een kopie van het document dat u bij aankomst in 2011 op de luchthaven in Turkije kreeg, hebt u dit document tot op heden nog steeds niet neergelegd (NPO CGVS 1, p. 15, 19-20, NPO CGVS 2, p. 5). Uw bewering dat uw kennissen, vrienden en een Oeigoerse

organisatie nog op zoek zijn naar het document is weinig overtuigend (NPO CGVS 2, p. 5). Als u daadwerkelijk met behulp van de Turkse autoriteiten en een Oeigoerse organisatie overgebracht werd van Maleisië naar Turkije en hierbij geregistreerd werd met de naam P.A. (...) kan verwacht worden dat u documenten ter staving hiervan neerlegt. Dat dit tien jaar geleden gebeurde verklaart niet afdoende waarom u geen (kopieën van) bewijzen hiervan zou kunnen bekomen (NPO CGVS 2, p. 5). Dat u bij de asielpprocedure niet veel aandacht hebt geschonken aan het document van de luchthaven omdat u dacht dat het niet zo belangrijk was en omdat uw familie u allerlei andere documenten doorstuurde vergoelijkt het ontbreken ervan evenmin (NPO CGVS 2, p. 5). U werd immers reeds bij uw eerste verzoek gewezen op het belang en de urgentie van het neerleggen van dit document (NPO CGVS 1, p. 16, 20). Ook bij uw huidige verzoek werd benadrukt dat u nog geen enkel origineel document met uw echte naam hebt neergelegd en werd u gewezen op het belang van dergelijke documenten (NPO CGVS 2, p. 5). Hoewel u met het document van de luchthaven een verblijfsvergunning zou hebben aangevraagd in Turkije, legt u ook daar geen bewijs van neer (NPO CGVS 2, p. 8). Hoewel deze aanvraag initieel geweigerd werd omdat u onvoldoende documenten had, zou u vreemd genoeg daarna niet aan uw familie in China gevraagd hebben u documenten te bezorgen (NPO CGVS 2, p. 8). Dat de Oeigoerse organisatie gezegd had dat ze het wel kon regelen is een weinig overtuigende verklaring. Er kan immers verwacht worden dat u na de initiële weigering enige inspanning deed om documenten ter staving van uw identiteit en nationaliteit te bekomen, om uw kansen op een positief antwoord bij een volgende aanvraag te verhogen, ook al zou u geholpen worden door de Oeigoerse organisatie. U voegde na het persoonlijk onderhoud kopieën toe van drie 'emergency alien's travel documents' van twee kinderen en een vrouw. Inderdaad staat de naam P. (...) vermeld als naam van de vader bij de kinderen. Maar dit betreft enkele kopieën waarvan de bewijswaarde slechts beperkt is door mogelijks knip- en plakwerk. Bovendien staat er gewoonweg P. (...) en meer niet. Nergens staat uw naam volledig vermeld, nergens staat er een geboortedatum of geboorteplaats van u vermeld, noch staat er op het document een foto van uzelf. Louter uit deze kopieën kan dan ook niet worden afgeleid dat u hier bedoeld wordt.

Het CGVS merkt op dat uw ex-vrouw, met wie u in 2007 in China huwde en van wie u scheidde voor uw vertrek uit China, en uw twee oudste kinderen, geboren in China in 2009 en 2011, sinds 2013 in Turkije verblijven en dat u contact hebt met hen (NPO CGVS 2, p. 6). U verzweeg dit element bij uw eerste verzoek, naar eigen zeggen omdat jullie niet zo'n goede band hebben, wat allerminst uw omissie vergoelijkt (NPO CGVS 2, p. 6). Het feit dat u regelmatig contact hebt met deze kinderen relateert trouwens uw bewering dat u niet zo'n goede band hebt met hen. Wat er ook van zij, uw bewering dat deze kinderen en uw ex-vrouw ook geen Chinese documenten of documenten met vermelding van uw naam hebben van u is weinig overtuigend (NPO CGVS 2, p. 6). Ook hiermee wordt de geloofwaardigheid van de kopieën van de 'emergency alien's travel documents', die u nadien toevoegde aan uw dossier, in twijfel getrokken.

U legde in onderhavig verzoek twee foto's van uzelf in China neer. Met betrekking tot de foto van uzelf en uw zus dient opgemerkt te worden dat deze foto geen enkele indicatie geeft met betrekking tot uw identiteit en vroegere verblijfplaats. Met betrekking tot de schoolfoto stelt het CGVS vast dat de vertaling van het spandoek een indicatie vormt dat het een foto betreft van een school in Wupu, Hami, wat de plaats is waar u opgegroeid zou zijn (NPO CGVS 2, p. 4). Er dient echter opgemerkt te worden dat u niet identificeerbaar bent op de foto. Hoewel u twee personen op de foto identificeerde als uw vroegere leerkrachten, volstaat dit niet om hard te maken dat dit uw schoolfoto is, deze informatie kan immers op geen enkele wijze geverifieerd worden. Zelfs als zou vaststaan dat u op de foto staat – quod non – dient opgemerkt te worden dat het feit dat u in Wupu (Oeigoers: Karadore), Hami (Oeigoers: Kumul) verbleven hebt geen uitsluitend biedt met betrekking tot uw identiteit. U geeft aan dat de geboorteplaats op uw Turkse documenten met de naam H.T. (...) Hoten is, terwijl u van Kumul afkomstig bent (NPO CGVS 2, p. 4). Dat een persoon op een bepaalde plaats geboren is impliceert echter niet dat hij daarna steeds op dezelfde plaats bleef wonen, bijgevolg kan niet uitgesloten worden dat u als H.T. (...) geboren bent in Hoten en op een later moment naar Kumul verhuisde.

Met betrekking tot uw geboortedatum dient het volgende opgemerkt te worden. Bij uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u aanvankelijk dat u geboren bent op 1 januari 1983, waarna u tijdens het onderhoud met het CGVS verklaarde dat u geboren bent op 1 juli 1983 (NPO CGVS 1, p. 4). Bij onderhavig verzoek verklaarde u dan weer dat uw echte geboortedatum 1 januari 1983 is en dat de echte H.T. (...) geboren werd op 1 juli 1983 (NPO CGVS 2, p. 7, 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u gezegd had dat u geboren bent op 1 januari maar dat bij uw eerste verzoek verkeerdelijk 1 juli werd genoteerd, waarna u het zo liet omdat het niet zo belangrijk is voor u (NPO CGVS 2, p. 12-13). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming blijkt echter duidelijk dat u er herhaaldelijk expliciet verklaarde geboren te zijn op 1 juli (NPO CGVS 1, p. 4). Uw bewering dat u het gewoon bent om 1 juli te zeggen omdat u het paspoort al meer dan 10 jaar (sic, het paspoort en de oude identiteitskaart zijn afgeleverd in 2012) gebruikt is weinig overtuigend. In het kader van uw eerste verzoek deed u er immers alles aan om

uw identiteit als H.T. (...) verborgen te houden, het is dan ook bevreemdend dat u er uw echte geboortedatum wijzigde naar uw frauduleuze geboortedatum. Uw weinig coherente verklaringen met betrekking tot uw geboortedatum roepen verdere twijfels op omtrent uw werkelijke identiteit.

U verklaarde dat u de identiteit en Turkse nationaliteit overnam van H.T. (...), die in China verbleef en nooit in Turkije geweest zou zijn, u zou 10.000 USD hiervoor betaald hebben en een zekere I. (...) zou alles geregeld hebben (NPO CGVS 2, p. 9-10). U legde heel wat documenten op naam van H.T. (...) neer, waardoor het CGVS niet in twijfel trekt dat u onder deze identiteit in Turkije leefde, maar er dient opgemerkt te worden dat geen van deze documenten aantoonde dat u identiteitsfraude gepleegd hebt. Voorts is het opvallend dat u weinig kan vertellen over H.T. (...) en zijn familie, hoewel u zijn broer O. (...) wel enkele keren ontmoet hebt (NPO CGVS 2, p. 11-12). Dat u de namen van de ouders en de meeste broers van H. (...) kent zegt weinig gezien deze gegevens vermeld staan in het door u neergelegde document van familiesamenstelling. U weet niet onder welke identiteit en nationaliteit H.T. (...) in China verbleef, waarom zijn familie toestemming gaf om zijn identiteit te gebruiken en waar zijn vader en broers woonden (NPO CGVS 2, p. 10-11). Zelfs als I. (...) de documenten regelde is het opmerkelijk dat u zo weinig wist, er kan immers verwacht worden dat u een minimum aan informatie kreeg over H.T. (...) en zijn familie voor het geval er u vragen zouden gesteld worden. Gezien het gebrek aan bewijs ter staving van uw echte identiteit van P.A. (...) en de identiteitsfraude hebt u niet aangetoond dat u de Turkse nationaliteit en identiteit op frauduleuze wijze hebt verkregen.

U hebt geen enkele concrete aanwijzing dat de Turkse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw vermeende identiteitsfraude (NPO CGVS 2, p. 15). Er dient opgemerkt te worden dat u na het bekomen van uw vermeende valse identiteit ruim negen jaar probleemloos in Turkije leefde met Turkse identiteitsdocumenten. U verklaarde dat u heel veel voordeel genoot van deze documenten, dat u makkelijk naar andere landen kon reizen, makkelijk huizen en auto's kon verkopen en dat alles makkelijker en vlotter was dan met een verblijfsvergunning (NPO CGVS 2, p. 13). Dat u de vergelijking maakt met een verblijfsvergunning roept vraagtekens op, gezien u naar eigen zeggen nooit een verblijfsvergunning hebt gehad. In 2013 en 2015 reisde u met uw Turkse paspoort op naam van H.T. (...) naar Saoedi-Arabië, in 2017 naar Dubai en in 2018 naar Oekraïne (NPO CGVS 2, p. 3). U hebt nooit problemen gehad bij het in- of uitreizen van Turkije (NPO CGVS 2, p. 15). U hebt geen problemen gehad bij het verkrijgen van een nieuwe identiteitskaart in 2017 (NPO CGVS 2, p. 16-17). Uw twee jongste kinderen hebben de Turkse nationaliteit op basis van uw identiteit als H.T. (...) en u hebt nooit problemen gehad bij de registratie van uw kinderen of het bekomen van documenten voor uw kinderen (NPO CGVS 2, p. 18). Ook bij uw laatste vertrek uit Turkije in 2021 hebt u geen problemen gehad (NPO CGVS 2, p. 19). U hebt nooit problemen gehad met de Turkse autoriteiten, noch met Turkse burgers (NPO CGVS 2, p. 15).

U verklaarde dat u in 2021 Turkije verliet omdat uw naam op een lijst van 95 Oeigoeren staat die de Chinese overheid aan de Turkse overheid gaf (NPO CGVS 2, p. 14, 19). Daardoor deed de Turkse overheid navraag naar u bij andere Oeigoeren en voelde u zich niet meer veilig, temeer gezien de Turkse overheid al een aantal Oeigoeren teruggestuurd heeft naar China. Deze verklaringen overtuigen echter niet. Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat u bij uw eerste verzoek helemaal niets verteld hebt over deze namenlijst. Uw verklaring dat u het niet vertelde omdat u geen bewijs had vergoelijkt deze omissie geenszins (NPO CGVS 2, p. 14). U legde bij uw eerste verzoek immers tal van verklaringen af waarvan u geen bewijs had. Voorts dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over deze lijst bijzonder vaag zijn. Zo kon u wel aangeven wie u vertelde dat uw naam op de lijst stond, maar heb u geen idee hoe hij deze lijst te zien kreeg en hebt u hem dat zelfs niet gevraagd (NPO CGVS 2, p. 14-15). U hebt ook geen idee waarom u op deze lijst staat. U verklaarde dat twee Oeigoeren in 2019 ondervraagd werden over uw doen en laten door de Turkse politie toen ze aangehouden waren en u linkt dit aan de namenlijst (NPO CGVS 2, p. 13-14). Deze personen zouden enkel uw echte naam P. (...) vermeld hebben en niet uw precieze adres gegeven hebben. Voorts verklaarde u zowel bij uw komst van Maleisië naar Turkije in 2011 als bij de aanvraag van documenten op naam van H.T. (...) uw vingerafdrukken gegeven te hebben, waardoor de Turkse autoriteiten zouden te weten kunnen komen dat u identiteitsfraude pleegde en u mogelijk naar China zou moeten terugkeren (NPO CGVS 2, p. 19). Het CGVS merkt echter op dat u officieel geregistreerd was op uw adres in Istanboel en dat u probleemloos Turkije uitreisde in 2021, wat de geloofwaardigheid van uw beweringen ondermijnt (NPO CGVS 2, 13, 19). Immers, als uw echte naam, P.A. (...), daadwerkelijk op een lijst stond die de Chinese overheid aan de Turkse overheid bezorgde, als de Turkse politie daadwerkelijk probeerde uw adres en andere gegevens van u te achterhalen op basis daarvan en als uw vingerafdrukken zowel onder de naam P.A. (...) als de naam H.T. (...) geregistreerd stonden, kan verwacht worden dat de Turkse autoriteiten op basis van de vingerafdrukken op naam van P.A. (...) op eenvoudige wijze uw Turkse alias achterhaalden en zo uw adres te weten kwamen. Dat u thuis nooit gezocht werd door de Turkse autoriteiten en zonder enig probleem het land verliet met uw Turkse documenten, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Na het persoonlijk onderhoud van 28 oktober 2021 voegde u

een kopie van een juridisch document toe aan uw dossier. Maar hierover verschaftte u geen enkele verdere uitleg. Uw naam staat er niet in vermeld en hieruit kan niet worden afgeleid dat u in enig onderzoek vanwege de Turkse overheid betrokken bent.

Het CGVS merkt voorts op dat uw verklaringen en documenten met betrekking tot uw eerste en tweede vrouw twijfels oproepen. Zo werd reeds opgemerkt dat uw verklaring voor het niet vermelden van uw eerste huwelijk en kinderen van uw eerste huwelijk niet overtuigt. Voorts dient opgemerkt te worden dat u met betrekking tot uw beslissing om Turkse identiteitsdocumenten te kopen verklaarde "Intussen hebben we gedacht om naar SA te gaan. Zo besprak ik het met mijn vrouw om naar SA te gaan." (NPO CGVS 2, p. 8). Toen u erop gewezen werd dat u op dat moment gescheiden was, zei u dat u toen wel uw tweede echtgenote had. U zei echter dat u vanaf 2013 samen was met uw tweede vrouw, terwijl u de identiteitsdocumenten in 2012 kocht. Hierop gewezen, paste u uw verklaringen aan en zei u dat u het niet met uw vrouw besprak, maar met familie. Voorts merkt het CGVS op dat uw verklaringen over de documenten waarmee uw tweede vrouw in Turkije verblijft bijzonder vaag zijn. U geeft aan dat ze vroeger een verblijfsvergunning had en dat ze er momenteel gewoon leeft met een "papier" (NPO CGVS 2, p. 17). U zou er nooit op gelet hebben wat voor papier dat is en u zou heel slecht zijn wat betreft papieren. Het is echter geenszins aannemelijk dat u niet zou weten op basis van welke documenten uw vrouw momenteel in Turkije verblijft. U legde enkel een vervallen Chinees paspoort en een oude verblijfsvergunning geldig tot 2007 van uw vrouw neer, waardoor u geen enkel zicht biedt op de huidige verblijfsstatus van uw vrouw. Voorts dient opgemerkt te worden dat de foto's van documenten van uw kinderen twijfels oproepen wat betreft de gegevens van uw vrouw. Zo is op beide identiteitskaarten van uw kinderen de naam van uw vrouw opvallend helderder dan de andere tekst op de kaarten. Op de foto van het schooldocument van uw zoon F. (...) heeft de naam van uw vrouw duidelijk een ander lettertype dan de rest van de tekst. Kopieën en foto's ontberen sowieso bewijswaarde omwille van de manipuleerbaarheid ervan en in dit geval zijn er duidelijke aanwijzingen dat de documenten bewerkt zijn. In elk geval roepen al deze vaststellingen twijfels op omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw familie in Turkije.

Met betrekking tot uw vermeende vergeetachtigheid en mentale problemen sinds uw ouders opgepakt werden werd reeds opgemerkt dat u dit niet aanhaalde bij uw eerste verzoek en dat u geen documenten neerlegde ter staving hiervan. Het medische attest betreft louter een bewijs van inschrijving en heeft geen bewijswaarde met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen zicht hebt geboden op uw werkelijke identiteit en nationaliteit.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Alle door u neergelegde Turkse en Chinese documenten zijn foto's of kopieën, die bewijswaarde ontberen gezien de manipuleerbaarheid ervan. Het Turkse paspoort, Turkse identiteitskaarten, Turks rijbewijs, huurcontract, facturen van water en energie, bankkaarten, rekeninguittreksel, medisch attest en document met betrekking tot een verkeersboete tonen aan dat u als H.T. (...) leefde in Turkije, wat niet in twijfel getrokken wordt. Echter tonen deze documenten niet aan dat u valselijk de identiteit van H.T. (...) verwierf. De identiteitskaart van de vader van H.T. (...) en het attest van familiesamenstelling tonen dit evenmin aan. De Chinese foto's en verblijfskaart van uw vrouw werden hierboven reeds besproken. De twijfels met betrekking tot de identiteitskaarten van uw kinderen en het schoolrapport van uw zoon werden hierboven reeds opgemerkt. Het geboortrapport van uw dochter toont uw familieband niet aan gezien uw gegevens niet vermeld worden in het document. De brief van het World Uyghur Congress is gebaseerd op uw verklaringen ("Mr. P. (...) claims to have fled ...") en heeft bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. Het schrijven van uw advocaat d.d. 12/10/2021 en zijn e-mail d.d. 15/10/2021 hebben betrekking op uw asielrelaas, documenten en algemene landeninformatie. Gezien u uw identiteit en Chinese nationaliteit niet aangetoond hebt is de algemene informatie met betrekking tot onder meer uitwijzing van Oeigoeren vanuit derde landen naar China niet relevant. De kopie van het paspoort van uw huidige vrouw werd reeds bij de beoordeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming besproken. Wat betreft de opmerking van uw advocaat dat u moeilijkheden hebt om documenten te verkrijgen gezien u in detentie zit (NPO CGVS 2, p. 22), verwijst het CGVS naar de opmerking van de RvV in het arrest inzake uw eerste verzoek waarin gesteld wordt dat dit geenszins het gebrek aan bewijs kan verschonen. Het CGVS wijst erop dat u contact hebt met familie en kennissen die u documenten bezorgden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar de Volksrepubliek China."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van:

- Artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;
- Artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);
- de beoordelingsfout."

Verzoeker benadrukt vooreerst dat zijn oorspronkelijke herkomst, zijn etnie en de identiteit onder dewelke hij in Turkije leefde niet worden betwist.

Met betrekking tot de aan hem verweten, aanvankelijk leugenachtige en bedrieglijke verklaringen, doet verzoeker gelden:

"Verzoeker wenst voorafgaand te benadrukken dat wat de verklaringen voor zijn aanvankelijke leugenachtige en onvolledige verklaringen bij zijn eerste verzoek betreft, die door verwerende partij weinig overtuigend werden beschouwd, hij niettemin volhardt in de motieven die ertoe geleid hebben dat hij niet onmiddellijk met de volledige toedracht van de feiten naar buiten is gekomen.

Verzoeker verwijst naar deze motieven die in het begeleidend schrijven van zijn raadsheer cl.cl. 12 oktober 2021 uiteengezet werden.

(...)

Verwerende partij gaat er in dat verband volledig aan voorbij dat van een verzoeker om internationale bescherming in detentie, die daarbovenop van Oeigoerse afkomst is en alleen al daarom voldoende redenen heeft om nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen, niet zomaar verwacht kan worden dat deze een blindelings vertrouwen heeft in de autoriteiten die hem vasthouden.

In het begeleidend schrijven van verzoekers raadsheer wordt bovendien uitvoerig ingegaan op de redenen waarom verzoeker, als Oeigoer, een aanvankelijk kleiner vertrouwen had in de Belgische asielautoriteiten, wat hoe dan ook verklaart waarom hij eerst niet en dan wel de volledige waarheid over zijn verblijf in Turkije wou kenbaar maken."

Verzoeker vervolgt:

"Verzoeker meent dat hij, overeenkomstig de op hem rustende medewerkingsplicht, een oprechte inspanning heeft geleverd om vanuit administratieve detentie (ter herinnering: verzoeker zit sinds 12 juli 2021 in administratieve detentie) zijn volgend verzoek om internationale bescherming voor te bereiden en met verschillende documenten te staven, wat gezien het beperkte contact dat hij met zijn familieleden in Turkije kon hebben, niet evident is.

Niettemin heeft verzoeker zijn volgend verzoek met meer dan 20 documenten ondersteund, met tekst en uitleg.

Toch verwacht verwerende partij een origineel document met zijn echte naam, wat verzoeker, die tien jaar in Turkije gewoond heeft, niet meer heeft om verschillende redenen. Hij leefde in Turkije onder voorwendsel van een valse identiteit en als Oeigoer was zijn etnische afkomst belangrijker dan zijn nationale herkomst, laat staan dat Oeigoeren graag met China geassocieerd worden.

Daarnaast heeft verzoeker op basis van allerlei documenten, ondersteund door zijn verklaringen, proberen aantonen dat hij in Turkije onder een valse identiteit heeft gewoond, zonder dat hij er een legale verblijfsstatus heeft gehad.

Verwerende partij meent dat zijn verklaringen, waaruit blijkt dat hij moeilijk nog documenten kan aanbrengen van zijn komst van Maleisië naar Turkije (waarop zijn echte identiteit vermeld stond), moeilijk kunnen overtuigen, zonder ermee rekening te houden dat dit ten eerste meer dan tien jaar geleden is en ten tweede dat verzoeker zich in administratieve detentie bevindt en enkel telefonisch contact kan hebben met zijn familie en dus slechts beperkte middelen heeft om bepaalde opzoekingen te laten verrichten.

Een aantal van deze documenten die, zo meent verzoeker, boven redelijke twijfel kunnen aantonen dat zijn echte naam inderdaad effectief P.A. (...) is, heeft verzoeker - op vraag van de protection officer - na het persoonlijk onderhoud nog kunnen bekomen bij zijn ex-vrouw (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 6 en p. 21). Het betreft met name de reisdocumenten van zijn ex-vrouw en van zijn twee kinderen die hij met deze vrouw heeft, met name S. (...) en A.P. (...), geboren in Kumui in Kumul in respectievelijk 2008 en 2011, die in 2013 naar Turkije zijn gekomen.

Hoewel deze informatie consistent is met wat verzoeker hierover verklaard heeft (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 6), wijst verwerende partij de bewijswaarde van deze documenten louter af op basis van het feit dat het slechts kopieën zijn en de bewijswaarde beperkt zou zijn door "mogelijks knip- en plakwerk". Bovendien meent het dat er op deze documenten, bij Fathers' name gewoonweg 'P. (...)' (en niet 'P. (...)') zoals in de bestreden beslissing staat) staat en nergens een volledige naam, noch een geboortedatum of een geboorteplaats van verzoeker. Uit deze kopieën meent verwerende partij dus dat niet afgeleid kan worden dat verzoeker hier bedoeld wordt.

Toch meent verzoeker dat hij met deze documenten, in combinatie met zijn verklaringen en alle andere documenten voldoende heeft aangetoond dat zijn echte naam P.A. (...) is.

Het is niet redelijk van verwerende partij om bepaalde verklaringen, die nadien ondersteund worden met aanvullende documenten, louter af te wijzen op basis van het feit dat hun bewijswaarde beperkt zou zijn. terwijl verzoeker vanuit administratieve detentie een oprechte inspanning heeft geleverd om deze gevraagde documenten alsnog te bezorgen.

Verzoeker wenst wat de documenten betreft ter ondersteuning van zijn volgend verzoek en alle verklaringen en verduidelijkingen die hij heeft geboden, te benadrukken dat hem, in het licht van de persoonlijke omstandigheden en zijn niet-betwiste Oeigoerse etnische afkomst, als opgesloten verzoeker om internationale bescherming het voordeel van de twijfel toegekend zou moeten worden en dat verwerende partij een te hoge bewijslast op zijn schouders legt.

Verzoeker verwijst naar de UNHCR Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims die het volgende bepaalt omtrent de bewijslast en het voordeel van de twijfel

(...)

UNHCR's Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status ontwikkelt deze principes verder en stelt:

(...)

UNHCR bevestigt dus dat liet soms noodzakelijk is om de verzoeker om internationale bescherming het voordeel van de twijfel te verlenen waar deze niet één document kan neerleggen of niet elke verklaring kan aantonen met documenten ter ondersteuning van diens verzoek.

Het EHRM, in het arrest J.K. en anderen t. Zweden van 23 augustus 2016, bevestigt dat asielzoekers vaak het voordeel van de twijfel toegekend moet worden bij de beoordeling van hun geloofwaardigheid van hun verklaringen en de documenten die ter ondersteuning daarvan zijn neergelegd, enkel indien er informatie voorligt die die sterke twijfels doet rijzen omtrent de waarheidsgetrouwheid van de door een verzoeker verstrekte gegevens, moet de betrokkene een bevredigende verklaring kunnen geven voor de vermeende onjuistheden in die gegevens:

(...)

Hoewel het Hof in dat arrest erkent dat de bewijslast vooreerst op de verzoeker zelf komt te liggen, deze niet te strikt geïnterpreteerd mag worden zodat elke bescherming ondoeltreffend dreigt te worden. Daarbij moet voldoende rekening gehouden worden met de moeilijkheden waarmee verzoekers geconfronteerd kunnen worden om bewijsmateriaal te verzamelen, zoals in castt door de aard van het verzoek het geval is. Het verwijst verder naar de richtlijnen van UNHCR, maar ook naar artikel 4, §5 van de Kwalificatierichtlijn van de EU om te besluiten dat het voordeel van de twijfel in het voordeel van het individu dat om internationale bescherming verzoekt, verleend moet worden:

(...)

Verzoeker meent inderdaad dat hem gezien zijn individuele situatie en persoonlijke omstandigheden, gesteund door het feit dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn volgend verzoek om internationale bescherming voldoende te staven met allerlei documenten en verduidelijkingen, het voordeel van de twijfel moet toegekend worden en dat de bewijslast die verwerende partij, te strikt gehanteerd wordt.

Verzoeker verwijst ook naar liet feit dat zijn oorspronkelijke herkomst, noch zijn Oeigoerse etnische afkomst niet ter discussie staan, wat ook tot uiting komt in de conclusie van de bestreden beslissing waarin de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie gevestigd wordt op het feit dat verzoeker niet mag worden teruggeleid naar de Volksrepubliek China.

Tegen deze achtergrond meent verzoeker dat hem de vluchtelingenstatus moet toegekend worden, op basis van zijn profiel als Oeigoerse Chinees.

Daarnaast meent verzoeker dat hij voldoende elementen heeft bijgebracht waaruit blijkt dat zijn verblijf in Turkije hoe dan ook precair was en is en er geen enkele reden bestaat om te vermoeden dat hij over Turkse verblijfsdocumenten zou beschikken om te rechtvaardigen dat hem geen beschermingsstatus wordt toegekend."

Verder gaat verzoeker in op het aan hem verweten gebrek aan kennis omtrent de familie van H.T. Dienaangaande voert hij aan:

“Het argument van verwerende partij dat verzoeker zeer weinig weet over de familie van H.T. (...) houdt andermaal een te hoge verwachting in aangezien verzoeker louter de identiteit van deze persoon gekocht heeft en verder geen uitstaan heeft met deze familie, noch redenen om geïnteresseerd te zijn in de andere leden van deze familie.

Verzoeker meent dat er geen enkele reden zou bestaan hebben om Turkije te verlaten als de identiteit waarmee hij er geleefd heeft niet frauduleus zou zijn, noch zou hij dan in dat geval met zijn paspoort Turkije verlaten hebben via Marokko om het dan weg te smijten en te verklaren dat het een vals paspoort is, waarmee hij wel heel veel risico's zou nemen. Integendeel, laat dit net zien dat hij effectief onder valse identiteit in Turkije gewoond heeft, anders zou hij niet op clandestiene wijze naar België gereisd hebben, met alle risico's van dien (zoals bv. administratieve detentie, waar hij zich al sinds juli 2021 in bevindt).

Daarnaast toont verzoeker met behulp van het begeleidend schrijven van zijn raadsheer op objectieve wijze de problemen en moeilijkheden voor Oeigoeren in Turkije aan, waardoor ook de reden voor zijn vertrek uit Turkije objectieve rechtvaardiging vindt en extern consistent is.

Verzoeker wenst dus de vaststellingen van verwerende partij te nuanceren door erop te wijzen dat in zijn geval het voordeel van de twijfel had toegekend kunnen worden op basis van een aantal elementen die de doorslag zouden moeten geven ten opzichte van de opmerkingen die verwerende partij heeft met betrekking tot zijn echte identiteit.

Op basis van artikel 48/6, §4 Vreemdelingenwet meent verzoeker dat aan de cumulatieve voorwaarden is voldaan om aan te nemen dat de verklaringen die hij niet met schriftelijke of andere bewijzen heeft kunnen staven, met name dan vooral met betrekking tot zijn identiteit, geen bevestiging meer behoeven. Verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn volgend verzoek te staven. Hij heeft alle relevante elementen waarover hij beschikt, en die hij kon verkrijgen in administratieve detentie, zijn voorgelegd, gelet op het feit dat contact beperkt is en niet via smartphone kan verlopen. Verzoeker heeft eveneens een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen en zijn verklaringen zijn sowieso over het algemeen beschouwd voldoende samenhangend en aannemelijk en niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is, in concreto met betrekking tot de situatie van Oeigoeren in Turkije, wat voldoende bijgebracht is in het ondersteunend schrijven d.d. 12 oktober 2021. Verzoeker meent dat zijn algemene geloofwaardigheid, omwille van het voordeel van de twijfel, dan ook voldoende is vast te komen staan.

Op basis van artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet, wenst verzoeker nog te benadrukken dat de asielautoriteiten er in ieder geval toe gehouden zijn het verzoek op individuele en objectieve wijze te beoordelen en hierbij rekening moeten houden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker en de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waarvan hij de nationaliteit zou kunnen invoeren.

Gelet op het voorgaande, meent verzoeker dat verwerende partij te hoge verwachtingen heeft vooropgesteld en de bewijslast te hoog gelegd heeft en dat hem het voordeel van de twijfel moet toegekend worden op basis van de elementen die niet betwist worden (oorspronkelijke Chinese herkomst, Oeigoerse etnische afkomst, in Turkije geleefd op naam van H.T. (...)) in samenhang met zijn verklaringen, documenten en algemene gekende informatie omtrent de situatie van Oeigoeren in Turkije en de risico's die zij wereldwijd lopen.”

Verzoeker concludeert op basis van het voorgaande:

“Verzoeker meent dat, gelet op de argumenten ontworpen in onderhavig verzoekschrift, hem. Rekening houdend met zijn profiel en zijn individuele situatie, het voordeel van de twijfel moet toegekend worden waarna de concrete en individuele vervolgingsvrees duidelijk is en uit zijn verklaringen voldoende blijkt dat hij een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk heeft gemaakt, alsook dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

In ondergeschikte orde dient de bestreden beslissing vernietigd te worden en dient te zaak teruggestuurd te worden naar het CGVS, indien Uw Raad van mening is dat bijkomende informatie vereist is.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van hetgeen voorafgaat:

- “- de beslissing van het CGVS te hervormen en hem de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen;*
- in ondergeschikte orde, hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen;*
- in uiterst ondergeschikte orde, het dossier terug te verwijzen naar het CGVS teneinde het verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.”*

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld die het nemen van bepaalde, specifieke steunmaatregelen konden rechtvaardigen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde dat u vergeetachtig en mentaal niet OK bent sinds uw ouders opgepakt werden door de Chinese overheid (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 28/10/2021, hierna NPO CGVS 2 genoemd, p. 14). Er dient echter opgemerkt te worden dat u dit niet aanhaalde bij uw eerste verzoek. Het document dat u bij onderhavig verzoek neerlegde is louter een bewijs van inschrijving in het ziekenhuis en staft uw vermeende vergeetachtigheid en mentale problemen niet (CGVS 2, p. 21). U bent niet in het bezit van andere documenten ter staving van deze elementen (CGVS 2, p. 21). Voorts zou de dokter in Turkije u enkel aangeraden hebben met vakantie te gaan en te ontspannen (CGVS 2, p. 21). Bijgevolg zijn er geen elementen die erop wijzen dat uw mentale gezondheidstoestand u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten.”

Gezien deze motieven door verzoeker volledig onverlet worden gelaten, blijven zij onverminderd gelden.

Derhalve kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met recht gemotiveerd, en wordt deze beslissing door verzoeker niet dienstig aangevochten of betwist waar gesteld wordt:

“Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

(...)

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.”

3.4. Verzoeker stelt P.A. te zijn, een Oeigoer van Chinese nationaliteit. Hij stelt dit land te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de aldaar aanwezige autoriteiten.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51,

eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u aangeeft over een aantal elementen niet de waarheid verteld te hebben en documenten achtergehouden te hebben bij uw eerste verzoek om internationale bescherming. U zou dit gedaan hebben uit vrees teruggestuurd te worden naar Marokko of Turkije, van waaruit u vreest gedeporteerd te worden naar China (zie schrijven van uw raadsheer d.d. 12/10/2021). Het CGVS wijst er echter op dat aan het feit dat een persoon zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land, teneinde er internationale bescherming te vragen, inherent het vertrouwen in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt is verbonden. Het verzoek om internationale bescherming op zich is immers al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoekers bieden. Bovendien geschiedt de behandeling van een asielaanvraag in vertrouwen, wat ook steeds werd benadrukt bij de aanvang van de onderhouden, net als het belang om de waarheid te vertellen. Uw raadsheer verwijst naar een uitleveringsverdrag dat Marokko heeft met China, maar er dient opgemerkt te worden dat u met uw Turkse paspoort naar en van Marokko reisde, er is dan ook geen enkele indicatie dat de Marokkaanse autoriteiten u aan China zouden uitleveren. Wat betreft Turkije dient opgemerkt te worden dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u in geval van terugkeer naar Turkije naar China zou teruggestuurd worden (zie infra). Bijgevolg zijn uw verklaringen voor uw leugenachtige en onvolledige verklaringen bij uw eerste verzoek weinig overtuigend.”

Verzoeker tracht, verwijzende naar zijn detentie en het zagezegde, aanvankelijke wantrouwen in zijner hoofde, geheel ten onrechte te vergoelijken dat en biedt hiermee hoegenaamd geen afdoende uitleg voor het feit dat hij kennelijk leugenachtige en bedrieglijke verklaringen aflegde tijdens zijn integrale eerste verzoek om internationale bescherming. Reeds bij arrest nr. 261 020 van 23 september 2021, door de Raad geveld inzake verzoekers eerste verzoek, werd immers geoordeeld dat in het kader van verzoekers eerste verzoek en gelet op de hoger omschreven, op hem rustende medewerkingsplicht, weldegelijk van verzoeker mocht worden verwacht dat hij de (volledige) waarheid zou vertellen. Dit arrest geniet kracht van gewijsde, zodat verzoeker aan de inhoud van dit arrest te dezen geen afbreuk kan doen door andermaal de nadruk te vestigen op zijn detentie en te verwijzen naar het vermeende wantrouwen in zijner hoofde en ten aanzien van de Belgische autoriteiten. Verzoekers detentie en het aangevoerde wantrouwen jegens de overheid kunnen de voormelde vaststellingen hoe dan ook niet verklaren. Dit doet namelijk geenszins afbreuk aan het gegeven dat op een verzoeker om internationale bescherming, ook wanneer deze gedetineerd is, de verplichting rust om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er

diens status van vluchteling te doen erkennen is, ook wanneer deze opgesloten zit, bovendien weldegelijk inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. Zoals terecht wordt aangestipt in de bestreden beslissing, werd verzoeker van bij de aanvang van zijn eerste procedure herhaald en duidelijk gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht, op hetgeen in dit kader van hem werd verwacht en op de gevolgen die het afleggen van onjuiste of valse verklaringen en het achterhouden van informatie konden hebben. Tevens werd hij meermaals gewezen op de betrouwbaarheid van het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming en zijn gezegden in dit kader. Dat hij desalniettemin verkoos om gedurende zijn volledige eerste verzoek om internationale bescherming, dit ook in hoger beroep en voor de Raad, te blijven persisteren in het afleggen van manifest leugenachtige en bedrieglijke verklaringen en in het achterhouden van essentiële informatie, zonder hiervoor een afdoende verklaring te bieden, werpt aldus een zware smet op de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden.

Bovendien blijkt uit de stukken en verklaringen zoals opgenomen in het dossier en de pertinente en terechte motieven die omtrent en op basis van deze stukken en verklaringen zijn opgenomen in de bestreden beslissing duidelijk en genoegzaam dat verzoeker ook in het kader van zijn onderhavige, tweede verzoek om internationale bescherming blijft persisteren in het afleggen van kennelijk leugenachtige en bedrieglijke verklaringen, de nodige informatie en documenten achterhoudt en weigert een duidelijk beeld te schetsen van en een duidelijk zicht te bieden op de meest essentiële elementen ter beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS notities persoonlijk onderhoud, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu dient vooreerst vastgesteld worden dat u nog steeds uw naar eigen zeggen echte identiteit en Chinese nationaliteit niet aangetoond hebt. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. Indien u beweert de Chinese nationaliteit te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van China te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Chinese nationaliteit niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Het CGVS wenst te benadrukken dat het uw Oeigoerse etnie en oorspronkelijke herkomst uit China niet in twijfel trekt. Er dient echter opgemerkt te worden dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) Oeigoeren in Turkije in de voorbije decennia doorgaans het Turkse staatsburgerschap verleend kregen en dat de Turkse overheid in de periode 2010-2011 meerdere duizenden Oeigoeren het Turkse staatsburgerschap verleende.

Het CGVS stelt met betrekking hiertoe vooreerst vast dat u geen enkel geloofwaardig begin van bewijs ter staving van uw naar eigen zeggen echte identiteit en Chinese nationaliteit neerlegde. Nochtans is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in het verzoek om internationale bescherming en kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. U werd reeds bij uw eerste verzoek uitdrukkelijk gewezen op het belang van documenten ter staving van onder meer uw identiteit en nationaliteit (NPO

CGVS 1, p. 20). U bleef bij uw eerdere verklaringen met betrekking tot uw reis van China naar Turkije, en u zou aldus uw Chinese identiteitskaart (Chinees: shenfenzheng) weggegooid hebben in Vietnam op aanraden van de smokkelaar, wat een eerder stereotiepe verklaring is (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 24/08/2021, hierna NPO CGVS 1 genoemd, p. 5). Het CGVS herhaalt dat waar u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming (VIB) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog verklaard had dat u uw authentieke Chinese paspoort achtergelaten had (Verklaring DVZ VIB 1, vraag 24), u bij het CGVS zei dat u nooit een Chinees paspoort gehad hebt (NPO CGVS 1, p. 5). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaring volstaat niet om deze tegenstrijdigheid te vergoelijken (NPO CGVS 1, p. 5). U legde geen enkel document neer ter staving van uw reis van Maleisië naar Turkije en aankomst in Turkije onder de identiteit van P.A. (...). Hoewel u bij uw eerste verzoek verklaarde dat u bezig was met het proberen bekomen van een kopie van het document dat u bij aankomst in 2011 op de luchthaven in Turkije kreeg, hebt u dit document tot op heden nog steeds niet neergelegd (NPO CGVS 1, p. 15, 19-20, NPO CGVS 2, p. 5). Uw bewering dat uw kennissen, vrienden en een Oeigoerse organisatie nog op zoek zijn naar het document is weinig overtuigend (NPO CGVS 2, p. 5). Als u daadwerkelijk met behulp van de Turkse autoriteiten en een Oeigoerse organisatie overgebracht werd van Maleisië naar Turkije en hierbij geregistreerd werd met de naam P.A. (...) kan verwacht worden dat u documenten ter staving hiervan neerlegt. Dat dit tien jaar geleden gebeurde verklaart niet afdoende waarom u geen (kopieën van) bewijzen hiervan zou kunnen bekomen (NPO CGVS 2, p. 5). Dat u bij de asielpprocedure niet veel aandacht hebt geschonken aan het document van de luchthaven omdat u dacht dat het niet zo belangrijk was en omdat uw familie u allerlei andere documenten doorstuurde vergoelijkt het ontbreken ervan evenmin (NPO CGVS 2, p. 5). U werd immers reeds bij uw eerste verzoek gewezen op het belang en de urgentie van het neerleggen van dit document (NPO CGVS 1, p. 16, 20). Ook bij uw huidige verzoek werd benadrukt dat u nog geen enkel origineel document met uw echte naam hebt neergelegd en werd u gewezen op het belang van dergelijke documenten (NPO CGVS 2, p. 5). Hoewel u met het document van de luchthaven een verblijfsvergunning zou hebben aangevraagd in Turkije, legt u ook daar geen bewijs van neer (NPO CGVS 2, p. 8). Hoewel deze aanvraag initieel geweigerd werd omdat u onvoldoende documenten had, zou u vreemd genoeg daarna niet aan uw familie in China gevraagd hebben u documenten te bezorgen (NPO CGVS 2, p. 8). Dat de Oeigoerse organisatie gezegd had dat ze het wel kon regelen is een weinig overtuigende verklaring. Er kan immers verwacht worden dat u na de initiële weigering enige inspanning deed om documenten ter staving van uw identiteit en nationaliteit te bekomen, om uw kansen op een positief antwoord bij een volgende aanvraag te verhogen, ook al zou u geholpen worden door de Oeigoerse organisatie. U voegde na het persoonlijk onderhoud kopieën toe van drie 'emergency alien's travel documents' van twee kinderen en een vrouw. Inderdaad staat de naam P. (...) vermeld als naam van de vader bij de kinderen. Maar dit betreft enkele kopieën waarvan de bewijswaarde slechts beperkt is door mogelijks knip- en plakwerk. Bovendien staat er gewoonweg P. (...) en meer niet. Nergens staat uw naam volledig vermeld, nergens staat er een geboortedatum of geboorteplaats van u vermeld, noch staat er op het document een foto van uzelf. Louter uit deze kopieën kan dan ook niet worden afgeleid dat u hier bedoeld wordt.

Het CGVS merkt op dat uw ex-vrouw, met wie u in 2007 in China huwde en van wie u scheidde voor uw vertrek uit China, en uw twee oudste kinderen, geboren in China in 2009 en 2011, sinds 2013 in Turkije verblijven en dat u contact hebt met hen (NPO CGVS 2, p. 6). U verzweeg dit element bij uw eerste verzoek, naar eigen zeggen omdat jullie niet zo'n goede band hebben, wat allerm minst uw omissie vergoelijkt (NPO CGVS 2, p. 6). Het feit dat u regelmatig contact hebt met deze kinderen relateert trouwens uw bewering dat u niet zo'n goede band hebt met hen. Wat er ook van zij, uw bewering dat deze kinderen en uw ex-vrouw ook geen Chinese documenten of documenten met vermelding van uw naam hebben van u is weinig overtuigend (NPO CGVS 2, p. 6). Ook hiermee wordt de geloofwaardigheid van de kopieën van de 'emergency alien's travel documents', die u nadien toevoegde aan uw dossier, in twijfel getrokken.

U legde in onderhavig verzoek twee foto's van uzelf in China neer. Met betrekking tot de foto van uzelf en uw zus dient opgemerkt te worden dat deze foto geen enkele indicatie geeft met betrekking tot uw identiteit en vroegere verblijfplaats. Met betrekking tot de schoolfoto stelt het CGVS vast dat de vertaling van het spandoek een indicatie vormt dat het een foto betreft van een school in Wupu, Hami, wat de plaats is waar u opgegroeid zou zijn (NPO CGVS 2, p. 4). Er dient echter opgemerkt te worden dat u niet identificeerbaar bent op de foto. Hoewel u twee personen op de foto identificeerde als uw vroegere leerkrachten, volstaat dit niet om hard te maken dat dit uw schoolfoto is, deze informatie kan immers op geen enkele wijze geverifieerd worden. Zelfs als zou vaststaan dat u op de foto staat – quod non – dient opgemerkt te worden dat het feit dat u in Wupu (Oeigoers: Karadore), Hami (Oeigoers: Kumul) verbleven hebt geen uitsluitel biedt met betrekking tot uw identiteit. U geeft aan dat de geboorteplaats op uw Turkse documenten met de naam H.T. (...) Hoten is, terwijl u van Kumul afkomstig bent (NPO CGVS 2, p. 4). Dat een persoon op een bepaalde plaats geboren is impliceert echter niet dat hij

daarna steeds op dezelfde plaats bleef wonen, bijgevolg kan niet uitgesloten worden dat u als H.T. (...) geboren bent in Hoten en op een later moment naar Kumul verhuisde."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Voor zijn stereotiepe verklaringen inzake het weggooiën van zijn identiteitskaart biedt hij niet de minste uitleg.

Evenmin reikt hij enige uitleg aan of biedt hij enige verklaring voor zijn manifest tegenstrijdige verklaringen omtrent het al dan niet bezitten van een Chinees paspoort.

Voor de gedane vaststellingen inzake het verzwijgen van en het ongeloofwaardige en niet-overtuigende karakter van zijn verklaringen omtrent zijn contacten en band met zijn ex-vrouw en kinderen en hun documenten, biedt verzoeker ook in het geheel geen verklaring.

Waar verzoeker wijst op de neergelegde kopieën van reisdocumenten van zijn ex-vrouw en zijn kinderen, dient verder te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd dat aan deze stukken niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht. Vooreerst wordt de bewijswaarde van deze stukken ondermijnd doordat verzoeker zijn contact met deze ex-vrouw en kinderen verzwiegt, doordat hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn beweerd slechte band met zijn ex-vrouw en kinderen en doordat hij gedurende zijn persoonlijk onderhoud nog duidelijk aangaf dat zij niet over documenten beschikten waarop zijn naam vermeld stond. Verder legt verzoeker de betreffende stukken slechts neer in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van zulke kopieën, kan hieraan geen bewijswaarde worden toegekend. Hoe dan ook wordt in deze stukken slechts de naam P. vermeld. Nergens wordt hierbij de volledige naam aangegeven of worden hierin andere identiteitsgegevens vermeld. Evenmin staat hierop een foto van verzoeker. Aldus kan uit deze stukken niet worden afgeleid dat het werkelijk om verzoeker zou gaan.

Door eenvoudigweg (een aantal van) zijn eerder afgelegde verklaringen te herhalen inzake het ontbreken van overtuigende en originele bewijzen met betrekking tot zijn voorgehouden werkelijke identiteit en zijn reisweg naar en aankomst, registratie en aanvraag tot verblijf in Turkije onder deze identiteit, door de aandacht te vestigen op de andere, door hem neergelegde documenten, door te benadrukken dat hij in Turkije zou hebben geleefd onder de valse identiteit van H.T. en door opnieuw te wijzen op zijn detentie en de beweerd moeilijkheden om de nodige documenten te bekomen, doet verzoeker voor het overige op generlei wijze afbreuk aan de veelheid aan voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande.

De gedane vaststellingen inzake de door hem neergelegde foto's, laat verzoeker tot slot geheel ongemoeid.

Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gelden en worden deze door de Raad overgenomen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Met betrekking tot uw geboortedatum dient het volgende opgemerkt te worden. Bij uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u aanvankelijk dat u geboren bent op 1 januari 1983, waarna u tijdens het onderhoud met het CGVS verklaarde dat u geboren bent op 1 juli 1983 (NPO CGVS 1, p. 4). Bij onderhavig verzoek verklaarde u dan weer dat uw echte geboortedatum 1 januari 1983 is en dat de echte H.T. (...) geboren werd op 1 juli 1983 (NPO CGVS 2, p. 7, 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u gezegd had dat u geboren bent op 1 januari maar dat bij uw eerste verzoek verkeerdelijk 1 juli werd genoteerd, waarna u het zo liet omdat het niet zo belangrijk is voor u (NPO CGVS 2, p. 12-13). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming blijkt echter duidelijk dat u er herhaaldelijk expliciet verklaarde geboren te zijn op 1 juli (NPO CGVS 1, p. 4). Uw bewering dat u het gewoon bent om 1 juli te zeggen omdat u het paspoort al meer dan 10 jaar (sic, het paspoort en de oude identiteitskaart zijn afgeleverd in 2012) gebruikt is weinig overtuigend. In het kader van uw eerste verzoek deed u er immers alles aan om uw identiteit als H.T. (...) verborgen te houden, het is dan ook bevreemdend dat u er uw echte geboortedatum wijzigde naar uw frauduleuze geboortedatum. Uw weinig coherente verklaringen met betrekking tot uw geboortedatum roepen verdere twijfels op omtrent uw werkelijke identiteit."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Verzoeker volhardt verder weliswaar in het gegeven dat de identiteit onder dewelke hij zou hebben geleefd in Turkije een valse of gekochte identiteit was en dat hij zich aldaar aldus zou hebben bezondigd aan identiteitsfraude, doch hij slaagt er in dit kader op generlei wijze in om afbreuk te doen aan de volgende, pertinente en terechte, in de bestreden beslissing opgenomen motieven:

"U verklaarde dat u de identiteit en Turkse nationaliteit overnam van H.T. (...), die in China verbleef en nooit in Turkije geweest zou zijn, u zou 10.000 USD hiervoor betaald hebben en een zekere I. (...) zou alles geregeld hebben (NPO CGVS 2, p. 9-10). U legde heel wat documenten op naam van H.T. (...) neer, waardoor het CGVS niet in twijfel trekt dat u onder deze identiteit in Turkije leefde, maar er

dient opgemerkt te worden dat geen van deze documenten aantoonde dat u identiteitsfraude gepleegd hebt. Voorts is het opvallend dat u weinig kan vertellen over H.T. (...) en zijn familie, hoewel u zijn broer O. (...) wel enkele keren ontmoet hebt (NPO CGVS 2, p. 11-12). Dat u de namen van de ouders en de meeste broers van H. (...) kent zegt weinig gezien deze gegevens vermeld staan in het door u neergelegde document van familiesamenstelling. U weet niet onder welke identiteit en nationaliteit H.T. (...) in China verbleef, waarom zijn familie toestemming gaf om zijn identiteit te gebruiken en waar zijn vader en broers woonden (NPO CGVS 2, p. 10-11). Zelfs als I. (...) de documenten regelde is het opmerkelijk dat u zo weinig wist, er kan immers verwacht worden dat u een minimum aan informatie kreeg over H.T. (...) en zijn familie voor het geval er u vragen zouden gesteld worden. Gezien het gebrek aan bewijs ter staving van uw echte identiteit van P.A. (...) en de identiteitsfraude hebt u niet aangetoond dat u de Turkse nationaliteit en identiteit op frauduleuze wijze hebt verkregen.

U hebt geen enkele concrete aanwijzing dat de Turkse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw vermeende identiteitsfraude (NPO CGVS 2, p. 15). Er dient opgemerkt te worden dat u na het bekomen van uw vermeende valse identiteit ruim negen jaar probleemloos in Turkije leefde met Turkse identiteitsdocumenten. U verklaarde dat u heel veel voordeel genoot van deze documenten, dat u makkelijk naar andere landen kon reizen, makkelijk huizen en auto's kon verkopen en dat alles makkelijker en vlotter was dan met een verblijfsvergunning (NPO CGVS 2, p. 13). Dat u de vergelijking maakt met een verblijfsvergunning roept vraagtekens op, gezien u naar eigen zeggen nooit een verblijfsvergunning hebt gehad. In 2013 en 2015 reisde u met uw Turkse paspoort op naam van H.T. (...) naar Saoedi-Arabië, in 2017 naar Dubai en in 2018 naar Oekraïne (NPO CGVS 2, p. 3). U hebt nooit problemen gehad bij het in- of uitreizen van Turkije (NPO CGVS 2, p. 15). U hebt geen problemen gehad bij het verkrijgen van een nieuwe identiteitskaart in 2017 (NPO CGVS 2, p. 16-17). Uw twee jongste kinderen hebben de Turkse nationaliteit op basis van uw identiteit als H.T. (...) en u hebt nooit problemen gehad bij de registratie van uw kinderen of het bekomen van documenten voor uw kinderen (NPO CGVS 2, p. 18). Ook bij uw laatste vertrek uit Turkije in 2021 hebt u geen problemen gehad (NPO CGVS 2, p. 19). U hebt nooit problemen gehad met de Turkse autoriteiten, noch met Turkse burgers (NPO CGVS 2, p. 15).

U verklaarde dat u in 2021 Turkije verliet omdat uw naam op een lijst van 95 Oeigoeren staat die de Chinese overheid aan de Turkse overheid gaf (NPO CGVS 2, p. 14, 19). Daardoor deed de Turkse overheid navraag naar u bij andere Oeigoeren en voelde u zich niet meer veilig, temeer gezien de Turkse overheid al een aantal Oeigoeren teruggestuurd heeft naar China. Deze verklaringen overtuigen echter niet. Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat u bij uw eerste verzoek helemaal niets verteld hebt over deze namenlijst. Uw verklaring dat u het niet vertelde omdat u geen bewijs had vergoelijkt deze omissie geenszins (NPO CGVS 2, p. 14). U legde bij uw eerste verzoek immers tal van verklaringen af waarvan u geen bewijs had. Voorts dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over deze lijst bijzonder vaag zijn. Zo kon u wel aangeven wie u vertelde dat uw naam op de lijst stond, maar heb u geen idee hoe hij deze lijst te zien kreeg en hebt u hem dat zelfs niet gevraagd (NPO CGVS 2, p. 14-15). U hebt ook geen idee waarom u op deze lijst staat. U verklaarde dat twee Oeigoeren in 2019 ondervraagd werden over uw doen en laten door de Turkse politie toen ze aangehouden waren en u linkt dit aan de namenlijst (NPO CGVS 2, p. 13-14). Deze personen zouden enkel uw echte naam P. (...) vermeld hebben en niet uw precieze adres gegeven hebben. Voorts verklaarde u zowel bij uw komst van Maleisië naar Turkije in 2011 als bij de aanvraag van documenten op naam van H.T. (...) uw vingerafdrukken gegeven te hebben, waardoor de Turkse autoriteiten zouden te weten kunnen komen dat u identiteitsfraude pleegde en u mogelijk naar China zou moeten terugkeren (NPO CGVS 2, p. 19). Het CGVS merkt echter op dat u officieel geregistreerd was op uw adres in Istanboel en dat u probleemloos Turkije uitreisde in 2021, wat de geloofwaardigheid van uw beweringen ondermijnt (NPO CGVS 2, 13, 19). Immers, als uw echte naam, P.A. (...), daadwerkelijk op een lijst stond die de Chinese overheid aan de Turkse overheid bezorgde, als de Turkse politie daadwerkelijk probeerde uw adres en andere gegevens van u te achterhalen op basis daarvan en als uw vingerafdrukken zowel onder de naam P.A. (...) als de naam H.T. (...) geregistreerd stonden, kan verwacht worden dat de Turkse autoriteiten op basis van de vingerafdrukken op naam van P.A. (...) op eenvoudige wijze uw Turkse alias achterhaalden en zo uw adres te weten kwamen. Dat u thuis nooit gezocht werd door de Turkse autoriteiten en zonder enig probleem het land verliet met uw Turkse documenten, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Na het persoonlijk onderhoud van 28 oktober 2021 voegde u een kopie van een juridisch document toe aan uw dossier. Maar hierover verschaft u geen enkele verdere uitleg. Uw naam staat er niet in vermeld en hieruit kan niet worden afgeleid dat u in enig onderzoek vanwege de Turkse overheid betrokken bent."

Verzoeker tracht in het verzoekschrift zijn verregaande gebrek aan kennis omtrent de identiteit en nationaliteit van H.T. in China, de reden achter de toestemming om deze identiteit te gebruiken en de persoonsinformatie inzake diens naaste familieleden geheel ten onrechte te minimaliseren. Zoals met recht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, mocht, zo verzoeker zich werkelijk had bezondigd

aan identiteitsfraude, weldegelijk verwacht worden dat hij zich hierover zou hebben geïnformeerd voor het geval dat hem hierover vragen zouden worden gesteld.

Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven in wezen geheel ongemoeid en voert hij ter weerlegging hiervan niet één concreet en dienstig argument aan. Door boudweg te poneren dat hij, zo hij er geen problemen zou hebben gekend, Turkije niet had verlaten op de door hem geschetste, illegale wijze, doet verzoeker namelijk op generlei wijze afbreuk aan de veelheid aan voormelde, concrete, pertinente en terechte motieven. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd. Zij volstaan om te besluiten dat verzoeker in het geheel niet aantoonst of aannemelijk maakt dat de identiteit onder dewelke hij in Turkije zou hebben geleefd een frauduleuze identiteit was en dat hij Turkije ten gevolge van problemen zou hebben verlaten.

Verzoeker onderneemt voor het overige niet de minste poging teneinde de inhoud van de bestreden beslissing te betwisten en voert niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van deze beslissing waar gemotiveerd wordt:

“Het CGVS merkt voorts op dat uw verklaringen en documenten met betrekking tot uw eerste en tweede vrouw twijfels oproepen. Zo werd reeds opgemerkt dat uw verklaring voor het niet vermelden van uw eerste huwelijk en kinderen van uw eerste huwelijk niet overtuigt. Voorts dient opgemerkt te worden dat u met betrekking tot uw beslissing om Turkse identiteitsdocumenten te kopen verklaarde “Intussen hebben we gedacht om naar SA te gaan. Zo besprak ik het met mijn vrouw om naar SA te gaan.” (NPO CGVS 2, p. 8). Toen u erop gewezen werd dat u op dat moment gescheiden was, zei u dat u toen wel uw tweede echtgenote had. U zei echter dat u vanaf 2013 samen was met uw tweede vrouw, terwijl u de identiteitsdocumenten in 2012 kocht. Hierop gewezen, paste u uw verklaringen aan en zei u dat u het niet met uw vrouw besprak, maar met familie. Voorts merkt het CGVS op dat uw verklaringen over de documenten waarmee uw tweede vrouw in Turkije verblijft bijzonder vaag zijn. U geeft aan dat ze vroeger een verblijfsvergunning had en dat ze er momenteel gewoon leeft met een “papier” (NPO CGVS 2, p. 17). U zou er nooit op gelet hebben wat voor papier dat is en u zou heel slecht zijn wat betreft papieren. Het is echter geenszins aannemelijk dat u niet zou weten op basis van welke documenten uw vrouw momenteel in Turkije verblijft. U legde enkel een vervallen Chinees paspoort en een oude verblijfsvergunning geldig tot 2007 van uw vrouw neer, waardoor u geen enkel zicht biedt op de huidige verblijfsstatus van uw vrouw. Voorts dient opgemerkt te worden dat de foto's van documenten van uw kinderen twijfels oproepen wat betreft de gegevens van uw vrouw. Zo is op beide identiteitskaarten van uw kinderen de naam van uw vrouw opvallend helderder dan de andere tekst op de kaarten. Op de foto van het schooldocument van uw zoon F. (...) heeft de naam van uw vrouw duidelijk een ander lettertype dan de rest van de tekst. Kopieën en foto's ontberen sowieso bewijswaarde omwille van de manipuleerbaarheid ervan en in dit geval zijn er duidelijke aanwijzingen dat de documenten bewerkt zijn. In elk geval roepen al deze vaststellingen twijfels op omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw familie in Turkije.

(...)

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen zicht hebt geboden op uw werkelijke identiteit en nationaliteit.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Alle door u neergelegde Turkse en Chinese documenten zijn foto's of kopieën, die bewijswaarde ontberen gezien de manipuleerbaarheid ervan. Het Turkse paspoort, Turkse identiteitskaarten, Turks rijbewijs, huurcontract, facturen van water en energie, bankkaarten, rekeninguittreksel, medisch attest en document met betrekking tot een verkeersboete tonen aan dat u als H.T. (...) leefde in Turkije, wat niet in twijfel getrokken wordt. Echter tonen deze documenten niet aan dat u valselijk de identiteit van H.T. (...) verwierf. De identiteitskaart van de vader van H.T. (...) en het attest van familiesamenstelling tonen dit evenmin aan. De Chinese foto's en verblijfskaart van uw vrouw werden hierboven reeds besproken. De twijfels met betrekking tot de identiteitskaarten van uw kinderen en het schoolrapport van uw zoon werden hierboven reeds opgemerkt. Het geboorterapport van uw dochter toont uw familieband niet aan gezien uw gegevens niet vermeld worden in het document. De brief van het World Uyghur Congress is gebaseerd op uw verklaringen (“Mr. P. (...) claims to have fled ...”) en heeft bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. Het schrijven van uw advocaat d.d. 12/10/2021 en zijn e-mail d.d. 15/10/2021 hebben betrekking op uw asielrelaas, documenten en algemene landeninformatie. Gezien u uw identiteit en Chinese nationaliteit niet aangetoond hebt is de algemene informatie met betrekking tot onder meer uitwijzing van Oeigoeren vanuit derde landen naar China niet relevant. De kopie van het paspoort van uw huidige vrouw werd reeds bij de beoordeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming besproken. Wat betreft de opmerking van uw advocaat dat u moeilijkheden hebt om documenten te verkrijgen gezien u in detentie zit (NPO CGVS 2, p. 22), verwijst het CGVS naar de opmerking van de RvV in het arrest inzake uw eerste verzoek waarin gesteld wordt dat dit geenszins het gebrek aan

bewijs kan verschonen. Het CGVS wijst erop dat u contact hebt met familie en kennissen die u documenten bezorgden."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd overeind.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoeker ook in het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming blijft persisteren in het afleggen van kennelijk leugenachtige en bedrieglijke verklaringen omtrent de meest cruciale elementen in het kader van zijn beweerde nood aan internationale bescherming.

Verzoeker heeft aldus op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke identiteit, (regio en land van) herkomst, familiale netwerk, levensloop, achtergrond, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst (onder meer deze voor Oeigoeren) verder niet dienstig en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke identiteit, (regio en land van) herkomst, familiale netwerk, levensloop, achtergrond, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke identiteit, (de regio en het land van) herkomst en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële familiale netwerk, levensloop, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op al deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is.

3.7. Betreffende het door verzoeker bij aanvullende nota ter terechtzitting neergelegde document stelt de Raad vast dat dit een kleurenkopie betreft. De Raad herhaalt dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

3.8. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT